

Lovforslagenes tekst, henholdsvis paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Formanden: Under behandlingen af disse tre lovforslag er taletiden for hvert parti 1 time tilsammen for ordførerne, og jeg beder partier, der har flere ordførere, selv fordele denne taletid.

Grünbaum: Ved første behandling i tirsdags af finansministerens lovforslag om en uændret forlængelse af udskrivningsprocenten for 1972 gav jeg på mit partis vegne udtryk for vores principielle stilling, som er den, at der fortsat må føres en stram finanspolitik her i landet. Men jeg tog det forbehold over for finansministerens lovforslag, at vi inden endelig stillingtagen måtte have klarhed over den samlede beskatning i 1972 ikke blot i procent af nationalindkomsten, det såkaldte skattetryk, men også over de trækprocenter, der bliver resultatet, når den nye amtskommunale indkomstskat kommer med i vores samlede indkomstskat.

Vi har nu under udvalgsarbejdet fået oplysning om, at den samlede beskatning i procent af nationalindkomsten vil være nogenlunde den samme i 1972 som i 1971, nemlig lige ved 50 pct., og det er et meget højt tal, som i sig selv fortæller om den meget voldsomme skattestigning, de tre regeringspartier har gennemført. Man regner dog med — og det er det, der er afgørende for vores stillingtagen her til udskrivningsprocenten — at der ikke vil ske nogen yderligere stigning i det såkaldte skattetryk i 1972.

Dernæst har vi fået oplyst, at den samlede kommunale skatteprocent, altså for primærkommunerne plus amterne, i gennemsnit for hele landet ikke i 1972 vil komme til at overstige procenten for 1971. Man har jo endnu ikke de endelige tal, men man skønner i finansministeriet og indenrigsministeriet, at der måske bliver tale om en lille nedgang i den samlede procent for kommuner og amtskommuner under ét. Det kan man jo diskutere, men det ser i alt fald ikke ud til, at der bliver nogen stigning. Lad os altså gå ud fra, at der ikke bliver nogen nedgang og heller ikke nogen stigning. Som

følge heraf viser det sig jo også, at trækprocenterne på de forskellige indkomsttrin i 1972 vil være nogenlunde uændrede i forhold til 1971.

Vi har altså fået svar på de spørgsmål, jeg stillede under første behandling, og som var stillet i relation til vores forbehold. Det betyder naturligvis ikke, at skatterne bliver uændrede i 1972, eftersom de allerfleste skatteydere i 1972 vil have en højere indtægt end i 1971. Derfor bliver deres skat også højere i 1972 og ikke lavere, sådan som finansministeren har søgt at give befolkningen indtryk af.

Jeg skal ikke her i dag gå ind på denne, synes jeg, lidt flatterende side af finansministerens oplysnings-, eller måske kan vi kalde det propagandavirksomhed. Realiteten er naturligvis for de allerfleste skatteydere, at skatten kommer til at stige i 1972 sammen med indtægten, og at den procentvis vil stige noget mere end indtægten som følge af progressionen i skatteskalaen.

De oplysninger, vi har modtaget i skatteudvalget, viser altså, at trækprocenterne bliver nogenlunde uændrede, og at den samlede kommunale skatteprocent inklusive den nye indkomstskat til amterne ikke vil medføre en stigning i disse procenter gennemsnitligt set. Under disse omstændigheder, og idet vi må gå ud fra, at disse beregninger vil holde, kan mit parti, ligesom vi gjorde det i fjor, give tilslutning til finansministerens lovforslag om en udskrivningsprocent på 91 for året 1972.

Jeg skal naturligvis gentage, hvad jeg sagde forleden: i denne beslutning fra mit partis side ligger ingen som helst anerkendelse af regeringens økonomiske politik, kun en erkendelse af, at vi ikke med det meget store underskud, vi nu har på vores betalingsbalance over for udlandet, og som er et resultat af regeringens forfejlede økonomiske politik, kan tilråde, at der i dette øjeblik sker en lempelse af skattepolitikken. Der må fortsat føres en stram finanspolitik, og skulle en lempelse af den økonomiske politik blive mulig, så er det, som jeg sagde forleden, vort synspunkt, at en sådan lempelse i første række må ske i kreditstramningen med henblik på en lavere rente, der vil være af den allerstørste betydning for erhvervslivet, for investeringerne og for huslejen i nybyggeriet.